

tagelse for den borgerlige Lysning. Ved den kirkelige Lysning finder ingen Indkaldelse Sted af den, der maatte have noget mod Ægteskabet at indvende.

§ 35.

Mener en Præst af religiøse Grunde ikke at kunne eller burde foretage en Vielse, er han berettiget til at undslaa sig for at foretage den, og det staar da Parterne frit for at henvende sig til en hvilken som helst anden Præst om Vielsens Foretagelse.

§ 36.

Betalingen for de Ægteskabets Indgaaelse vedrørende Udskrifter fastsættes ved Anordning.

§ 37.

Statskassen afholder Udgiften til de Tavler, paa hvilke Lysning opslaas, til Anskaffelse af Ægteskabsbøger og Duplikater af disse samt til Duplikaternes Førelse.

Kapitel V.

Almindelige Bestemmelser om Ægtefællers Retsforhold.

§ 38.

Mand og Hustru skal vise hinanden Troskab og være hinanden til Støtte. De skal i Fællesskab varetage Familiens Tarv.

§ 39.

Det paahviler Mand og Hustru, gennem Tilskud af Penge, gennem Virksomhed i Hjemmet eller paa anden Maade, at bidrage, hver efter sin Evne, til at skaffe Familien det Underhold, som efter Ægtefællernes Livsvilkaar maa anses for passende. Til Underholdet henregnes, hvad der udkræves til Husholdningen og Børnenes Opdragelse saavel som til Fyldestgørelse af hver Ægtefælles særlige Behov.

§ 40.

Kan Udgifterne til en Ægtefælles særlige Behov og Udgifterne ved de Hver, som den i øvrigt efter Skik og Brug og Ægtefællernes Forhold har at varetage for Familiens Underhold, ikke dækkes af det Bidrag, den selv skal yde ifølge § 39, er den anden Ægtefælle pligtig at overlade den de fornødne Pengemidler i passende Beløb ad Gangen. Dette gælder dog ikke, hvis en anden Ordning er paakrævet, fordi Ægtefællen har vist sig uskikket til at forvalte Penge, eller fordi andre særlige Grunde foreligger.

§ 41.

Hvad der i Henhold til §§ 39 og 40 overlades en Ægtefælle til Fyldestgørelse af dens særlige Behov, bliver dens Ejendom.

Dette gælder ogsaa med Hensyn til de Genstande, der maatte være anskaffede for de nævnte Midler.